

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حکم کشته شدن بخاطر دفاع از مال، خون و خانواده

(ترجمه)

از حضرت سعید بن زید رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود:

«مَنْ قَاتَلَ دُونَ مَالِهِ فَقُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قَاتَلَ دُونَ دَمِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قَاتَلَ دُونَ أَهْلِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»

(السنن الصغرى للنسائی)

ترجمه: کسی که در دفاع از مالش کشته شود، شهید است. کسی که در دفاع از خونش کشته شود، شهید است.

کسی که در دفاع از خانواده‌اش کشته شود، شهید است.

تشریح حدیث

شهید به دو قسم است: اول این که حکم شهادت در دنیا و آخرت بالایش تطبیق می‌شود. دوم این که تنها در آخرت پاداش شهادت برایش داده می‌شود. پس کسانی که برای اعلائی کلمت الله جهاد می‌کنند تا دین الله سبحانه و تعالی در روی زمین حاکم گردد و در این راه کشته می‌شوند، آنان شهید دنیا و آخرت بوده و مستحق درجات و مقام‌های عالی در بهشت می‌گردند، زیرا آنان جان خود را به خاطر الله متعال فدا کرده اند.

لیکن کسی که در دفاع از مالش جنگ می‌کند و کشته می‌شود، مستحق پاداش و مقام شهادت می‌گردد؛ زیرا در دفاع از مالش که از او به زور گرفته می‌شد، کشته شده است. شخصی که به خاطر دفاع از نفس خود جنگ می‌کند و کشته می‌شود، او نیز شهید است و اجر و مقام شهادت را در آخرت نصیب می‌گردد. شخص اخیر کسی است که جهت دفاع از آبروی خود و خانواده‌اش می‌جنگد و کشته می‌شود، او نیز مستحق اجر و مقام شهادت در آخرت می‌گردد؛ پس اشخاص مذکور در حدیث فوق، در حکم شهدای آخرت اند؛ نه شهید دنیا (غسل داده می‌شوند).

خلاصه‌ی حدیث

حدیث فوق برای سه اشخاص مذکور، در آخرت مقام شهادت وعده داده است؛ زیرا آن‌ها کسانی هستند که در دفاع از مال، جان و آبروی‌شان کشته شده‌اند، هم‌چنان در این حدیث تشویق بر این است که یک مسلمان از حق خود دفاع نماید؛ حتی اگر این عمل وی منجر به قتلش شود؛ با در نظر داشت این که از حد خود تجاوز نکند و از الله سبحانه و تعالی امیدوار اجر و پاداش باشد.